

Miroslav Pelikan

ŠUM MORA

ŠUM MORA

-No, napokon sam pronašao nešto i za tebe. Lijepa, očuvana, opremljena, naravno posjeduje stanoviti komfor. Dakle, kamena, stara kamena kuća, poviše mola.. Ona bi ti svakako morala odgovarati. Da, ona se nalazi na sjevernoj strani Valovitog otočića, okrenuta je prema kopnu. Nema jaka vjetrova, jednostavno, ugodno mjesto.-

Krunoslav B. je nekoliko mjeseci tražio dovoljno osamljeno mjesto, kako bi u nekoliko tjedana završio scenarij za Plavu TV. Producenti su mu već pili krv, nezadovoljni predloženim razvojem scenarija.

Krunoslav je znao da će ga tajanstveno, osamljeno mjesto spasiti i omogućiti mu uspješni završetak televizijske priče. Dobro prihvaćanje scenarija otvaralo bi, reklo bi se bezbrojne mogućnosti daljnje suradnje s Plavom TV, a možda bi se ukazala prigoda i za rad na pravom, cjelovečernjem filmu. U gradu se nikako nije uspijevaao dovoljno koncentrirati i raskid suradnje nedvojbeno se nazirao.

Vito, taj prefrigani agent nekretninama, njegov stari znanac ipak mu je pronašao dio edenskog vrta. Već sutradan, u dogovoru s producentima zaputio se Krunoslav u pravcu Valovitog otočića. Autobus je bio najbolja opcija. Autobus je uz pomoć trajekta dolazio do Zvonigrada, mjesta na Visokom otoku, nekoliko milja je bio udaljen od Valovitog otočića. Od Zvonigrada do mola na otočiću, Vito je sve uredio, prevesti će ga Bili sa svojom brodicom i u sve ga uputiti.

Tako je i bilo. Put je bio ugodan, osim jednog kraćeg zastoja zbog prometne nesreće, u kojoj je skoro i autobus sudjelovao, more mirno a kamena kuća sasvim prihvatljiva. Ona se sastojala od četiri nevelike prostorije, sobe, kuhinje, ostave i kupaonice. Skromno, minimalistički namještena, bez struje ali s dovoljno rezerve petroleja.

Bili je nosio i hranu, koja bi po Vitovom računu trebala trajati nekoliko tjedana. Uostalom, Bili je obećao svakih nekoliko dana navratiti sa svježim namirnicama.

Već to prvo poslijepodne na otočiću, Krunoslav se primio posla. Ostao je uistinu iznenađen, kako mu je pisanje dobro krenulo. Sve one zamršene odnose između likova lako je rješavao, bez mnogo ustezanja i odvagivanja. Večer je podastrla svu ljepotu mora, zvjezdanog neba, uz posebno istaknuti, jednolični šum mora.

Uz pomoć petrolejke nastavio je raditi do duboko u noć. Ako ovako nastavi, biti će gotov za tjedan dana, no svejedno će ostati do kraja na ovom rajskom mjestu.

Idućih je dana žustro radio na scenariju povremeno prekidajući rad, kako bi u kratkim šetnjama po otočiću isfiltrirao ideje. Otočić je doista bio malen, nekoliko stotina koraka lijevo ili desno, bez prevelike razlike u visini, prošaran kržljivim grmovima, s ponešto trave između kamenja, bez staza sa samo jednom kućom.

Odjednom se dosjeti, on je jedini čovjek ovdje, vjerojatno ne i jedino živo biće, ako se ne računaju rijetke ptice i poneki gušter.

Začudio se sam sebi, kako nije upitao Vitu, čija je to kuća, tko ju je izgradio, kada i to? No, dobro, nema veze. Scenarij sjajno napreduje, a to je jedino važno.

Krunoslav se lijepo uklopio u pustinjački život, vrijeme je nezamjetno protjecalo. Jučer ga je ponovno posjetio Bili noseći svježu hranu, novine i pismo od Vite.

Vito mu želi ugodan boravak na otočiću i šalje mu upozorenje, neka ne pliva daleko jer je voda duboka a struje jake. Tek je sada shvatio kako se niti jednom nije okupao, čak niti zamočio prst u more. Sutra će.

Odmah izjutra zaputio se na mol i žustro ušao u vodu. Doista predivno. Osušio se na molu, no valjalo bi se istuširati. Bili mu je pokazao mjesto gdje se nalazi puna cisterna.

Mlaka kišnica sprala je sol. Baš je lijepo ovdje.

Idućih je dana gotovo upoznao cijeli Valoviti otočić, već je prepoznavao svoje staze.

Mali gušteri dolazili su sve bliže kući i nisu ga se bojali. Scenarij je bio gotovo. Eto u desetak dana složio je cijelu priču.

Kupanje izjutra donosilo mu je novu energiju. Mir otočića upijao je žestoko svakim danom.

Te večeri, bijela, gusta magla spustila se oko otočića, nalegla je na kamen. Krunoslav se oprezno spusti do mola, bliže magli. Tišina, potpuna tišina uz jednolični šum mora..Šetao je po molu, gledao prema moru, samo bijela koprena, cijelo vrijeme osjećajući nervozu. Iznenada mu se učini da je u daljini ugledao svjetlu točku.

Doista, pomalo se ukazivao čamac s veslačem, ispred koga je svijetlio fenjer.

U jednom trenutku veslač odloži vesla te podigne fenjer do visine glave. Mahne s njim nekoliko puta, sjedne i odvesla natrag u maglu. Koještarije, halucinacija, to je od umora, pomisli nehajno Krunoslav.

U idućim se danima prepustio se moru, sunčanju, šetanju, razgovaranju s gušterima, sve svjesniji skorog odlaska.

Te posljednje večeri na otočiću, magla se iznova spustila a Krunoslav kao da ju je očekivao, nije bio iznenađen. Vrlo radoznao, uputi se na mol. Tražio je pogledom maleno svijetlo, no ništa nije ugledao a i magla je polako počela nestajati. Cijelu je noć čekao veslača uzalud. Tek tada primijeti da jednolični šum mora remete zvuci vesala. Okrenu se i ugleda vrlo blizu, veslača s fenjerom, okruženog prvog zracima sunca.

Čamac je pristao uz mol, potpuno logično pomislio je Robert. Veslač je odložio vesla i podigao fenjer, pokazujući mu da se približi.

Krunoslav nije bio iznenađen što vidi veslača.

-Dođi, tvoje je vrijeme.-

Ne opirući se i ne pomišljajući na bilo kakvi otpor Krunoslav se spusti u čamac. Veslač zavesla i ubrzo su nestali u posljednjim pramenovima magle.

Idući dan, Bili je s Vitom doplovio do Valovitog otočića. Naime, Vito je želio vidjeti kamenu kuću u koju se trebao smjestiti Krunoslav B., kako bi završio scenarij za Plavu TV.

-Doista, šteta je velika. Nakon one teške prometne nesreće s autobusom, Krunoslav je jučer preminuo poslije petnaest dana kome.

-Toliko je trebao biti ovdje?, zapita Bili.

-Da, bio bi ovdje dva tjedna i mučio se sa scenarijem.-

Gušteri oko kuće nisu bježali ispred Bilog i Vite, njima ljudi nisu bili nepoznati, nisu ih se bojali.

Veslač, negdje u magli, čekao je znak kada će upaliti fenjer i pristati uz mol, dajući znak, vrijeme je.

Miroslav Pelikan

Slika na naslovnici: Caspar David Friedrich - The Monk by the Sea